

LIT.: Ž. Čorak, Matko Mijić (katalog), Velika Gorica 1985. — C. Fisković i J. Belamarić, Matko Mijić (katalog), Split 1990. — I. Šimat Banov, Matko Mijić (katalog), Zagreb 1992. — G. Quien, Matko Mijić (katalog), Čakovec 1992. K. Ma.

MIJO, iluminator (XV. st.). U Splitu je 1443. iluminirao jedan glagoljski obrednik koji se danas nalazi u Rimu.

LIT.: K. Šegvić, Poljud, riznica domaće umjetnosti, VjZA, 1914, 16, str. 30.

MIKANOVCI, dva sela u I Slavoniji. U *Novim Mikanovcima* na groblju je romanička crkva Sv. Bartola iz prve pol. XIII. st. kada je viteški red ivanovaca tu dobio posjede. Crkva je jednobrodna građevina s trostranim gotičkim svetištem koje podupiru četiri potpornja. Uz S stranu prigradna je sakristija, a uz J bočna kapela. U brodu su visoko smješteni polukružni prozori. Cilindrični kosi zvonik, građen od čvrste opeke, stoji uz glavno pročelje. S J strane broda grb i natpis Petra Bakića iz 1731. upućuje na barokizaciju stare crkve. — U *Starim Mikanovcima* je župna crkva Sv. Klare iz 1810. s gl. oltarom iz istoga vremena. Kraj kuće br. 249 dobro je očuvano gradište, zvano Damić gradina. U okolici sela nađeni su predmeti iz neolitika, bronzanoga doba te iz antike.

LIT.: G. Szabo, Spomenici prošlosti u Srijemu, Savremenik, 1916, 1–2. — V. Radauš, SSS. — L. Dobronić, Posjedi templara, ivanovaca i sepulkralaca u Hrvatskoj, Rad JAZU, 1984, 406. A. Ht.

MIKLOUŠ GORNJI → GORNJI MIKLOUŠ

MIKULIĆ, Aleksandar Ignacij, zagrebački biskup, mecena (Brokunovec, 1650? — Zagreb, 9. V. 1694). Studirao u Zagrebu, Grazu i Bologni, gdje je doktorirao pravo; zagrebački kanonik i biskup (1688–94). Bio je promicatelj umjetnosti i kulture. Iz ruševina Medvedgrada spasio sliku *Majke Božje Hraniteljice* (kretske-venecijanska škola, XVI. st.), nabavio za katedralu crkv. odijela u skupocjenu baroknome umjetničkome zlatovezu (dvije mitre, četiri dalmatike). Kupio je 1690. od J. W. Valvasora biblioteku od oko 2700 knjiga i znamenitu grafičku zbirku od 7000 grafika, crteža i akvareliranih crteža. Uredio stare knjige biskupske knjižnice, a za Metropolitansku knjižnicu sagradio (1692) zgradu pred katedralom uz Bakačevu kulu (srušena 1907).

LIT.: I. Tkalčić, Slika Majke božje iz ruševina medvedgradskih. Ujedno osvrt na djelovanje biskupa Mikulića, Katolički list, 1902, 41. — L. Ivančan, Aleksandar Ignacij barun Mikulich de Brokunovec, zagrebački biskup od g. 1688. do 1694., Bogoslovska smotra, 1933, 3. R.

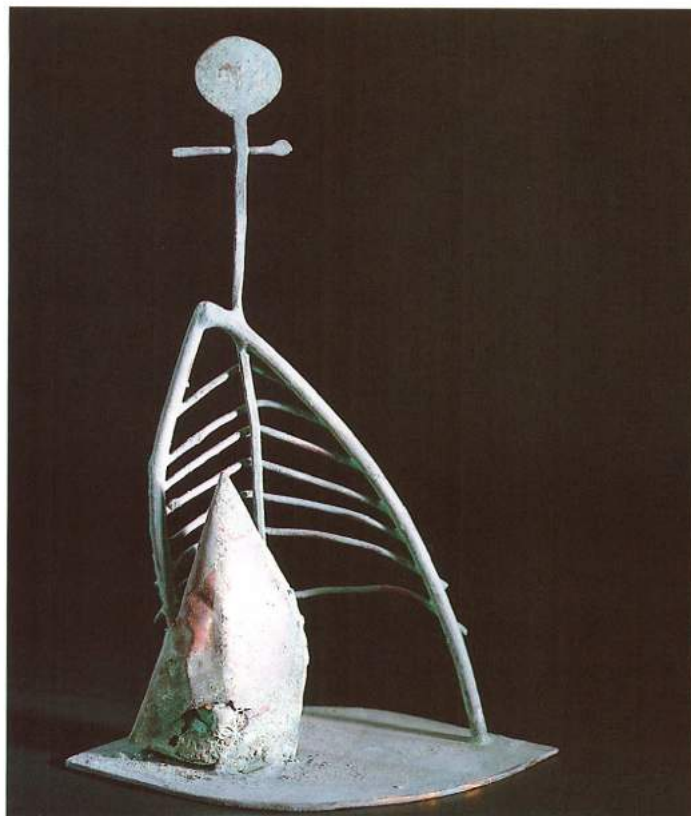
MIKULIN, Mladen, kipar (Velika Gorica, 31. XII. 1958). Završio Akademiju u Zagrebu 1986 (B. Ružić). Radi u željeznom limu skulpturu zatvorenoga volumena, čistih i maštovitih rješenja (*Klupa*, 1986; *Ptica*, 1990; *Raspelo*, 1991). Izradio skulpture u bakru *Herman Dalmatin*, Pazin, 1993; *Sokol*, park Maksimir na humku »Hrvatska gruda«, Zagreb, 1993–94; *Fra Grgo Martić*, Zagreb, Martićeva ul., 1994.

LIT.: T. Maroević, Mladen Mikulin, Zagreb 1986/87.

K. Ma.

MILANESE, Spiridion, slikar (? , vjerojatno 1837 — ?, 1919). Živio i slikao u Zagrebu 1880–1906. Očuvana su njegova ulja na platnu *Zagrebački stanovnici poslije potresa 9. XI 1880.* i *Odlazak na sajam*. Za župu Lisac kraj Stona izradio je oltarnu sliku *Svi Sveti*. Na Jubilarnoj izložbi Hrvatsko-slavonskoga gospodarskoga društva u Zagrebu 1891. izložio *Ciganku*. Slikao je u duhu akademizma. R.

MILAS, Dinko, urbanist i arhitekt (Zagreb, 17. IX. 1943). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1968 (N. Šegvić). Od 1969. u Urbanističkome institutu Hrvatske izrađuje prostorne planove općina (Makarska, 1985) te provedbene urbanističke planove naselja (Igrane, 1969; Obrovac, Donja Brela, Bosanski Šamac, 1975; Baška Voda, 1977; Metković, 1978; Podgora, 1986; Šimuni, 1988; Novalja, 1990), stambenih zajednica (Derventa, 1968; »IX« u Zadru, 1972; »Istok«, 1978. i »Zelenka«, 1988. u Makarskoj), turističko-stambenih naselja (Červar-Porat, 1977; Mareda, 1981; Gajac, 1987–93), povijesnih jezgri gradova (Pag, 1992) i luka nautičkoga turizma (Petrčane, 1970; Makarska, 1985; Baška Voda, 1989; Gruž, Rovinj, 1991; Rogoznica, 1992; Žurkovo, 1993). Od izvedenih arhitektonskih djela ističu se stambene zgrade u Červaru (1978, s J. i V. Matijević), osnovna škola u Makarskoj (1978, s J. i V. Matijević); vila Klarica u Zagrebu (1979), stambeni nizovi u Maredi (1984, s J. Matijevićem) te stambene zgrade u Makarskoj (1987, s J. Matijevićem, M. Hrovat). Sudjelovao je na natječajima za urbanističko rješenje centra Banje Luke (1972, III. nagrada, s I. Čižmekom, I. Domijanom), stambeno naselje »Livade« u Izoli (1976, s J. Matijevićem, I. Domijanom), za sekundarne gradske centre: Trg Francuske Republike (1977, I. nagrada, s I. Čižmekom, J. Matijevićem, D. Pološkim) i Kvaternikov trg u Zagrebu (s J. Matijevićem, D. Pološkim) te za urba-

M. MIJIĆ, *Putovanje*

nističko rješenje platoa od Ploča i Pila u Dubrovniku (1990, I. nagrada, sa Z. Krznarićem, D. Manceom, M. Salajem).

BIBL.: *Stambena zajednica IX* (s I. Čižmekom), Arhitektura 1974, 149; *Metodologija planiranja i projektiranja Domova kulture*, Kumrovec 1976; *Makarsko primorje i prostorno urbanistički planovi*, Acta Biocovica, 1983, 2; *Metodologija planiranja i projektiranja luke nautičkog turizma*, u: I. sabor hrvatskih graditelja, Crikvenica 1993.

LIT.: T. Premrl, Ostvarena mogućnost duhovne komunikacije, ČIP, 1981, 12. — *Isti*, Nova urbana struktura kao interpolacija, Arhitektura 1983, 184–185. — A. Rusan, Juraj Matijević

M. MIKULIN, *Susret*

D. MILAS, J. i V. MATIJEVIĆ, osnovna škola u Makarskoj

— Dinko Milas, Turističko stambeno naselje Mareda, Arhitektura, 1984—85, 189—195. Arhitektura u Hrvatskoj 1945—1985, ibid., 1986, 196—199. — Urbanistički institut SR Hrvatske 1947—1987 (monografija), Zagreb 1988. — I. Maroević, Arhitektura i urbanizam u Hrvatskoj, ŽU, 1988, 43—44. T. Pl.

MILAŠEVIĆ, Bogoje, klesar (Dubrovnik, XV. st.). God. 1404. kleše lukove i pilastre za zvonik dominikanskoga samostana u Dubrovniku s A. Marojevićem, a 1412. pilastre za benediktinski samostan na Lokrumu. Izrađivao arhit. i dekorativne dijelove na različitim dubrovačkim privatnim zgradama.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 93 i 112—113. — Isti, Lokrumski spomenici, Bulletin JAZU, 1963, 1—2, str. 57. D. Kt.

MILČINOVIĆ, Andrija, književnik (Sisak, 10. XI. 1877 — Zagreb, 28. XI. 1937). Studirao dramaturgiju u Münchenu i Hamburgu. God. 1904. vratio se u Zagreb gdje je bio tajnik Društva hrvatskih umjetnika (1905—10) te kustos Muzeja za umjetnost i obrt. Svojim se novelama svrstava u hrv. modernu. Bavio se kazališnom i lik. kritikom, pisao prikaze

P. M. MILIČEVIĆ, palača Divona u Dubrovniku

o lik. umjetnicima, zagrebačkim muzejima, umjetničkom obrtu i nar. umjetnosti.

BIBIL.: Muzej za umjetni i narodni obrt, Hrvatska, 1907, 44—49; Za naš umjetni obrt, Zvono, 1908, 12; Izložba Meštrović—Rački, Pokret, 1910, 98; Ivan Meštrović, Savremenik, 1910, 2, 5; O životu Mirka Račkoga, ibid., 1910, 6; Joza Klfjaković, ibid., 1910, 12; Josip Plečnik, ibid.; Toma Rosandić, ibid., 1911, 1; Ivan Benković, ibid.; Izložba Tomislava Krizmana, Hrvatski pokret, 1911, 289; Ivo Kerdić, Savremenik, 1912, 4; Vladimir Becić, ibid., 1912, 6; Ljubo Babić, Narodne novine, 1913, 207; Dešković i Vanka, Savremenik, 1913, 12; Moderna galerija, Književne novosti, 1914, 9; Izložba narodne umjetnosti, Hrvatska njiva, 1917, 5; Milan Steiner, Savremenik, 1919, 2 i 10; XVII. izložba Proljetnog salona, Slobodna tribuna, 1923, 486. R.

MILENGRAD, utvrđeni grad u J dijelu Ivanšćice u Hrvatskom zagorju. Smješten je nad provalijom; ima nepravilan tlocrt, prilagođen terenu. Kula polukružne osnove branila je ulaz s mostom. Bio je u posjedu Herkffija i Patačića, a od XVII. st. spominje se kao ruševan.

MILETIĆ, Slavko, kipar (Sušak, 20. VI. 1897 — Zagreb, 24. VI. 1970). Po zanimanju sudac. Učio kod Đ. Jovanovića u Beogradu (1931—32); bio pod utjecajem A. Augustinčića. Radio je realističke portrete i poprsja (Sindelić, 1938; Dobrica Milutinović i Stevan Sremac, 1939; Maršal Tito, 1953; A. Janigro i L. Stokowski, 1956; Ghetaldus, 1957), figuralne kompozicije (Rudari, 1940; Spomenik borcima u Orahovici, Ribar i polip, 1957; Ranjeni kurir na konju, 1958) i reljefe (Građenje Čele-kule, 1938; Matija Gubec, Rad na gradnji, 1954). Izlagao u Nišu (1938) i Zagrebu (s R. Pavelićem, 1964).

LIT.: S. Kostić, Poklon zagrebačkog vajara Svilajncu, Novi put (Svetozarevo), 22. X. 1969. R.

MILIČEVIĆ, Marko, klesar (XIV/XV. st.). Učio zanat kod franc. majstora Ivana Antunova iz Viennea, koji je radio u Dubrovniku i Korčuli. Od 1408. surađuje na gradnji korčulanske katedrale i njezina zvonika. Njegovi sinovi Ratko i Ivanac također su klesari, a Andrija je utemeljitelj loze Andrijića.

LIT.: C. Fisković, Korčulanska katedrala, Zagreb 1939. — V. Foretić, Podrijetlo porodice korčulanskih kamenara Andrijića, Peristil, 1960, 3.

MILIČEVIĆ, Paskoje Mihov, graditelj (? , oko 1440 — Dubrovnik, 1516). Vjerojatno je bio iz Stona ili stonske okolice gdje je imao posjede. Pretpostavlja se da je bio đak Michelozzija u vrijeme njegova boravka u Dubrovniku 1461—64. God. 1466—1516. službeni je graditelj i inženjer Republike.

Prvi je poznati Miličevićev rad okrugli bastion iz 1470. pod kulom Sv. Luke u dubrovačkoj luci. God. 1485. projektira i gradi dubrovačku luku i lukobran (Kaše), a 1491. gradi se po njegovu planu lukobran i uređuje luka Maloga Stona. Radio je na izgradnji utvrda u Dubrovniku i Stonu; kule u sklopu tih utvrda kružnoga su tlocrta, solidno građene, s visokim kosinama. Gradio je i prvi dio predzida S od dubrovačkih vrata od Pila i kameni most pred tim vratima, potom 1506. juž. predzide Stona s vanjskim vratima i mostom (porušeno 1905, djelomično obnovljeno 1961). Po njegovim je nacrtima obnovljeno pročelje zgrade Velikoga vijeća (srušeno 1864) i Arsenala prema Placi. Sposobnost vrsna arhitekta pokazao je izvedbom sakristije dominikanskoga samostana, a osobito projektom za skladnu palaču Divone (Sponze), koja je jedno od likovno najuspjelijih rješenja gotičko-renesansnoga sloga na našoj obali. — Uz graditeljstvo bavi se lijevanjem brončanih topova, te gradnjom i usavršavanjem mlinova. U Rijeci dubrovačkoj povisio je i uredio vodopad te osnovao rafineriju bakra koja je počela raditi 1515.

LIT.: C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV i XVI stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947. — L. Beritić, Dubrovački graditelj Paskoje Miličević, Split 1948. — Isti, Izgradnja dubrovačke luke, u knjizi: Dubrovačko pomorstvo, Dubrovnik 1952. — Isti, Stonske utvrde, Anali—Dubrovnik, 1954, 1955. i 1956. — Isti, Utvrđenja grada Dubrovnika, Zagreb 1955. — Lj. Karaman i C. Fisković, Pri završetku razgovora o dubrovačkoj Divoni, Prilozi—Dalmacija, 1960. — L. Beritić, Urbanizam dubrovačkih luka, Pomorski zbornik, 1962. — Zlatno doba Dubrovnika XV i XVI. st. (katalog), Zagreb 1987. R.

MILIČEVIĆ, Ratko Ivančev (Ivančić), klesar (Korčula, XV. st.). Učio 1415. zanat kod P. Pozdančića u Veneciji. God. 1431. gradio je stariju crkvu sa zvonikom u Blatu na Korčuli; 1435. radi na izgradnji korčulanske katedrale, a 1438. obvezao se izgraditi kuću Korčulaninu Marinu de Angelisu. Istodobno radi i za Dubrovnik, a spominje se i njegov jednogodišnji boravak u Splitu. Za dubrovački Knežev dvor radio je razne klesarske ukrase u razdoblju 1431—52, saziđao je trijem palače Sandalja Hranića (1452), te klesao građevne ukrase na više vlastelinskih kuća u Dubrovniku.